

I henhold til *lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 13, stk. 1, nr. 21*, skal arbejdsgiveren, for så vidt virksomheden er omfattet af lovens § 1, stk. 1, og arbejdet foregår på fast arbejdsplads, og såfremt *sundhedsfaren* ikke kan bekæmpes på anden måde, forsyne arbejderne med personlige beskyttelsesmidler.

I henhold til *samme lovs § 28*, skal arbejdsgiveren stille personlige beskyttelsesmidler til rådighed for arbejderne til beskyttelse mod *ulykkesfare*, uanset om virksomheden ikke er omfattet af lovens § 1, stk. 1, og uanset om arbejdet foregår på fast arbejdsplads, under forudsætning af at ulykkesfaren ikke kan bekæmpes på anden måde.

Lov om *arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed § 7, nr. 20* angående bekæmpelse af *sundhedsfare* på fast arbejdsplads svarer til lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 13, stk. 1, nr. 21, men under hensyn til den i indledningen til § 7 indeholdte begrænsning af § 7's område, kan krav om personlige beskyttelsesmidler kun stilles til virksomheder, der tager lokaler i brug, der ikke inden for det sidste år har været anvendt til samme art af virksomhed, eller foretager en væsentlig ombygning af lokaler, selv om disse har været anvendt til samme art af virksomhed.

For så vidt angår *ulykkesfare* henviser samme lovs § 11 til lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 28, der således finder anvendelse på hele handels- og kontorlovens område.

I henhold til lov om *arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri § 20* skal der af arbejdsgiveren stilles personlige beskyttelsesmidler til rådighed til bekæmpelse af *såvel sundhedsfare som ulykkesrisiko*, hvad enten arbejdet foregår på fast arbejdsplads eller på vekslende arbejdsplads, under forudsætning af at sundhedsfare og ulykkesrisiko ikke kan afhjælpes på anden måde.

Det omfang, i hvilket der kan stilles krav om personlige beskyttelsesmidler, er således forskelligt for hver af de 3 love, uden at dette, i alt fald som forholdene er i dag, kan anses for begrundet i det område, lovene hver for sig omfatter.

For at råde bod på de heraf følgende urimeligheder og for i øvrigt at skabe ensartet hjemmel til at kræve personlige beskyttelsesmidler, hvad enten arbejdet foregår på fast arbejdsplads eller ej, og uanset om beskyttelsen skal bekæmpe sundhedsfare eller ulykkesrisiko, er det fundet hensigtsmæssigt at samle reglerne herom i én bestemmelse, hvilket er sket ved forslag til ny formulering af § 28, stk. 1, 1. pkt., der i medfør af § 11 i handels- og kontorloven finder anvendelse inden for denne lovs område. Ved forslag nr. 17 i nærværende lovforslag er § 13, stk. 1,

nr. 21 foreslået ophævet, jfr. forslag nr. 17 i det samtidigt fremsatte forslag til ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed.

Da § 28 fremtidig efter forslaget vil indeholde bestemmelser, der skal imødegå både sundheds- og ulykkesfare, foreslås, at overskriften til § 28, kap. 3 B. Forebyggelse af ulykkestilfælde. f. Personlige beskyttelsesmidler, ændres til „kap. 3 C. Forebyggelse af sundhedsfare og ulykkestilfælde ved anvendelse af personlige beskyttelsesmidler“.

ad nr. 37. Da det i praksis har vist sig uheldigt, at loven ikke åbner mulighed for ved bekendtgørelse at fastsætte bindende regler for konstruktion, afprøvning og benyttelse af personlige beskyttelsesmidler, er der i et nyt stk. 3 givet ministeren bemyndigelse til på samme måde som i § 29, at udfærdige nærmere forskrifter herfor. Ordet „benyttelse“ skal forstås i sammenhæng med „konstruktion og afprøvning“, idet de krav, der stilles til konstruktionen kan være forskellige alt efter beskyttelsesmidlets anvendelsesområde.

ad nr. 38. Forslaget er en konsekvens af forslag nr. 35.

ad nr. 39. Forslaget tilsligter at skabe udtrykkelig hjemmel for udfærdigelse af forskrifter om anmeldelse og opstilling af særlig farlige apparater, herunder dampkedler, hvortil hjemmel tidligere fandtes i dampkedelloven af 1919 § 5, stk. 2 og § 16, stk. 1 og 2, og i praksis ansås for hjemlet for andre apparater end dampkedler ved fortolkning af fabrikløven af 1913 § 17. Indføjelsen af ordet „beholdere“ er en konsekvens af forslag nr. 28 til § 24.

ad nr. 40. § 31, stk. 1, foreslås af sproglige og lovtækniske grunde opdelt i 3 stykker.

Stk. 1 svarer til gældende § 31, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2 svarer til gældende § 31, stk. 1, 2. og 3. pkt. med visse ændringer. Hidtil er reglen i § 31, stk. 1, 2. pkt. om nedsættelsen af hvileperioden ved holdskifte blevet fortolket således, at den kun kan bruges ved de almindelige holdskifter, hvor holdet som helhed går over til at arbejde på et andet hold. Under forhandlingerne vedrørende holdskifte i et af hovedorganisationerne herom nedsat udvalg var der enighed om, at denne fortolkning er uheldig, da den medfører gener for begge parter på den enkelte virksomhed samt for arbejdstilsynet. Der var enighed om, at 8 timers reglen også skal kunne anvendes uden for normalt holdskifte, hvor der lokalt er enighed herom. Dette fremgår nu udtrykkelig af den foreslåede lovtækt.

Stk. 3 er en ændring af gældende § 31, stk. 1, 4. pkt. Direktoratet for arbejdstilsynet havde oprinde-